

LE MÉRIDIEN

Ivar Kuura

Le Méridien

Ivar Kuura

Le Méridien

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden saamiseksi on tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti kielletty.

© 2026 Ivar Kuura

Kannen suunnittelu: Ivar Kuura

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-33-9209-0

Kiitokset

Kiitos teille kaikille kauniille sieluille jotka olette matkani varrella minun eloa siunanneet.

Nöyrimmät pahoitteluni kaikista töttöilyistä jotka olen teitä kohtaan saattanut.

Olen. En pelkää. Nähdään.

Ivar Kuura

Miniatures

Kuulin kuinka yläkerran asukas veti vessan. Minusta se tuntui aina yhtä ällöttävälle. En pitänyt siitä äänestä, siitä mitä siinä on tapahtumassa, enkä siitä mitä kenties oli tapahtunut. Enkä tykännyt sitäkään vähää siitä asukkaasta. Ilkeä ilmeinen pahalle haiseva isomahainen kalju mies. Isä sen kanssa joskus ala-aulassa pysähtyi juttelemaan ja en ymmärtänyt yhtään mille he nauroivat.

Yläkerran epämiellyttävien äänien hiljennyttyä, pidätin hetken aikaa hengitystäni ja kuuntelin hiljaa maailmaa.

Oli vielä aivan sipi hiljaista. Jotenkin tykkäsin sanonnasta. Sipi. Tarkoittaakohan se sitä että kukaan ei sipise , tuumailin.

Puristin kädessäni taaperoille tarkoitettua isoa rakennuspalikkaa.

Olin pyytänyt jo ainakin ikuisuuden niitä pieniä rakennuspalikoita joista voisin rakentaa monimutkaisempia ja hienompia rakennelmia. Mutta pyyntöihini ei oltu vastattu. Ei oltu vastattu edes sanallisesti kun niitä mielestäni niin kovin nätisti pyysin.

Silloin tunsin olevani sellainen pienen pieni pikku ukkeli , miniatuuri. Juuri se.

Mietittyäni hetken niitä miniatuureja , nousin ylös ja suoristin koko viisi vuotiaan kehoni suoraksi kuin tinasotilas.

Tein itselleni kunniaa nostamalla käteni kuviteltuun sotilas hatun lippaan ja marssin kuin sotilas huoneeni ikkunan ääreen. Ikkunaa ei oltu pesty ainakaan muutamaan vuoteen. Sisäpuolelta se oli täynnä nenäni ja sormieni jälkiä ja ulkopuolelta ikkunalasit olivat täynnä likaa ja siitepölyä jota sade oli yrittänyt huuhtoa pois mutta siinä huonosti onnistuen.

Nostin kuvitellun sotilas hatun pois päästäni ja asetin sen arvokkaasti pahvilaatikon päälle. Laatikon joka toimitti minulle pöydän virkaa.

Leikin että se on sellainen arvokas antiikki pöytä, tiikkiä vai mitä se on.

Pöydän toiselta reunalta nostin arvokkaan messinkisen kaukoputkeni varovasti käteeni. Asetin sen oikean puolen silmäni kohdalle ja tarkensin kiikarin lähimmän männyn ylimpään oksaan.

Etsin kaveriani Big Mosaa. Big Mosa oli yhdistelmä englantia ja härmän slangia. Nimi on isäni aivoituksia. En ihan ymmärrä mitä on slangi mutta ymmärrän että Big Mosa kuulostaa samalle kuin Mosambik. Ja sinne Big Mosa aina lentää kun lähtee täältä minun luota pois.

Big Mosa on muuttohaukka.

Nyt Big Mosaa ei näkynyt missään.

Big Mosan näkeminen toi minulle aina lohtua. Vaikka kuinka tarkensin kaukoputkeani, näkymä vain sumentui.

Hätkähdin kun kuulin että huoneeni ovi aukaistiin.

Laskin hienon kaukoputkeni takaisin pöydälleni.

Räpyttelin silmiäni ja hetken kuluttua näin äitini seisovan oviaukossa. Äidin silmät näyttivät hyvin suurilta.

Äiti katsoi minua pää kallellaan ja ihmetteli miksi pahvilaatikon päällä on tussilla keltaiseksi väritetty vessapaperirulla. En ymmärtänyt kysymystä.

Pois kääntyessään äitini toivotti minulle hyvää huomenta ja hyvää syntymäpäivää. Ja mainitsi vielä etten möykkäisi koska on sunnuntai aamu ja kello vasta kymmenen aamulla. Sitten hän sulki oven ja kuulin kuinka avain kääntyi lukossa.

Ajattelin että alkaisivat valmistella isän kanssa minun syntymäpäivä juhlia.

Neljän tunnin päästä kun minut vapautettiin huoneestani vessa käynnille, ymmärsin ettei minulle ollut tulossa mitään syntymäpäiviä. Asunnossamme oli vieraita ihmisiä ja asunnossa haisi pahalta. En uskaltanut sanoa mitään.

Olin tyytyväinen että olin ymmärtänyt käydä tarpeillani heti herättyäni, kun isä ja äiti vielä nukkuivat.

Ja nyt olin kiitollinen siitä että pääsin taas vessaan.

Vessassa käynti ällötti minua. Joku oli pissannut ohitse pöntöstä.

Minua alkoi vessassa itkettää, mutta nielin kyyneleet. Jos nyt suututtaisin vanhemmistani jomman kumman, tulisi syntymäpäivästäni taatusti maailman kauhein. Jos esittäisin nyt reipasta, ehkä minä saisin edes jotain syntymäpäivää muistuttavaa kohdalleni. Olihan päivää vielä runsaasti jäljellä.

Pyyhin silmäkulmani yöpukuni hihaan.

Suoristin koko viisivuotiaan kehoni suoraksi kuin tinasotilas ja marssin reippaasti omaan huoneeseeni.

*Emme voi välttää sitä, että surun linnut lentävät
päämme yli. Mutta ei ole tarpeen sallia niiden tehdä
pesää hiuksiimme.*

– kiinalainen sananlasku

Oseampi maailma. Oseampi aikakausi.

Yksi näkymätön linja, joka kytkee ne toisiinsa.

Le Méridien on visuaalinen ja aistillinen romaani, joka rikkoo ajan ja paikan rajoja. Ivar Kuuran intensiivinen kerronta kuljettaa lukijaa halki mantereiden ja historian.

Le Méridien maailma tarjoaa hengästyttävän matkan ihmismielen kätkeytyihin solmukohtiin – kertomuksen etsimisestä ja kohtalosta, vaarallisista lankojen päistä, jotka on uskallettava solmia yhteen.

ivarkuura.com

